

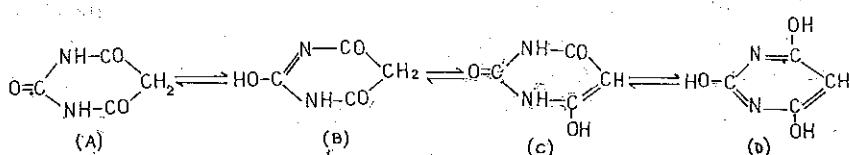
Barbitürik ve Tiyobarbitürik Asitlerin Bazı Kondansasyon Türevleri I

Some Condensation Products of Barbituric and Thiobarbituric Acids I

Esin GÜRSU *

Barbitürik asidin geniş bir ilaç sınıfının (hipnotik, depresan ve antikonvulsif) ana maddesini teşkil etmesi ve az toksik olması, bu madde molekülünde bulunan hidrojenlerin değişik gruplarla sübstansiyonuna veya kondansasyonuna yol açmış ve böylece yeni ilaçlar yapılmıştır.

Barbitürik asit, bir pirimidin türevi olarak 2,4,6-trioksoheksahidropirimidin şeklinde açıklanabilir. Bu bünyedeki enolizasyon doğayla, maddeyi dört totoner formül halinde göstermek mümkündür :

ve barbitürik asidin asit karakteri bundan ileri gelmektedir.

Barbitürik asidin 2,4,6-trihidroksipirimidin halkası (formül D) halinde gösterilmesi mutat ise de, pirimidin halkasının aromatik karakterini belirtmesi bakımından uygundur, ayrıca bazik karakterde olan pirimidin halkasına bir OH grubunun girmesile molekülün amfoter bir hal alması ve (OH) sayısının artması ile asit karakter göstermesi, bu maddelerin asitliliğini izah bakımından kabul edilebdiği gibi, 2,4,6-trikloropirimidinin 2,4,6-trihidroksipirimidine fosforoksiklorür⁽¹⁾ (veya pentaklorür) tesirile elde edilmesi de D formülü lehinedir. Diğer taraftan barbitürik asidin daha ziyade 2,6-diokso-4-hidroksi-dihidropirimidin (formül C) seklinde laktam

* Farmasötik Kimya Kürsüsü, Eczacılık Fakültesi, Üniversite, İstanbul.

strüktürü ile yazılması, bilhassa Arndt⁽²⁾ tarafından hidroksipirimidinlerin bünyesini aydınlatmak maksadile yapmış olduğu çalışmalar sırasında ortaya atılmıştır. Bu yazış tarzı, aynı zamanda, barbitürük asidin bir monoprotik asit olması karakterine de uyar, ancak barbitürük asidin 5-sübstitüe türevleri gibi sentezi yapılan 5 mevkiinde kondanse türevlerinin de bir monoprotik asit olarak hareket etmesi, 4 mevkiinde hidroksipirimidin halkasındaki gifte bağın yerinin 3-4 mevkileri arasında olması mecburiyetini doğurur.

Bütün bu izahlara rağmen bir yandan barbitürük asidin 5,5-di-sübstitüe türevleri gibi 5 mevkiinde kondanse türevlerinin de zayıf asit karakter göstermesi, diğer yandan O-ağıl türevlerinin elde edildikten sonra derhal hidrolize uğraması ve sebatsız olması⁽³⁾ aynı alkoksipirimidinlerin bir yer değiştirmeye ile laktam şekline geçerek N-alkil türevlerine dönmesi⁽⁴⁾ gözönüne alınacak olursa 5 mevkiinde kondanse türevlerinin ekseriyetle (formül A) ile gösterilmesi, fakat moleküldeki mesomerinin de nazari dikkate alınarak gerektiğinde (B) veya (C) formüllerine göre yazılması uygun olacaktır. Formül (A) da barbitürük asidin amid karakterde (laktam) olması dolayısıyle iki amid karbonili arasındaki metilen grubu hidrojenlerinin reaktif kabiliyeti de aydınlanır. Nitro malonik asit ve malon esterlerde olduğu gibi barbitürük asitte de iki karbonil arasındaki karbonun hidrojenleri — CO — CH₂ — CO — artıklarla değişebilir veya kondansasyon reaksiyonuna kolaylıkla girebilir.

Aynı durum tiyobarbitürük asit için de düşünülebilir. Tiyo-barbitürük asit, barbitürük asit gibi bir oksopiridin türevi olup 2-tiyo-4,6-dioksopirimidindir. Barbitürük asitten farklı olarak 2-mevkiinde oksijen yerine kükürt ihtiva eder ve bu sayede reaksiyonlara daha kolaylıkla girebilir.

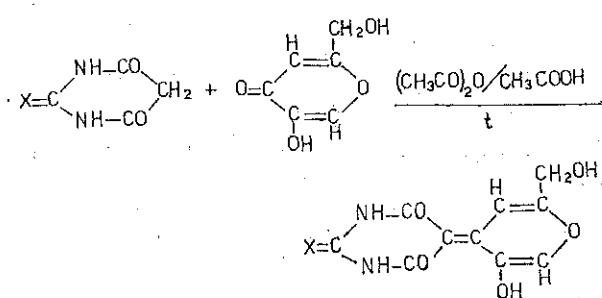
Tiyobarbitürük asidin barbitürük asitten daha kuvvetli asit karakterde olması, keto-enol totomerisinin daha bariz bir şekilde enol lehine olmasındandır.

Bizi en çok ilgilendiren bir husus 5-mevkiindeki metilen grubu hidrojenlerinin kondansasyonudur. Bu kondansasyon ekseriyetle bir karbonil oksijeni ile aktif metilen grubu hidrojenlerinin su teşkili suretile olur.

Bu çalışmada, karbonil bilesiği olarak bir siklik keton olan kojik asit alınmış, barbitürük ve tiyobarbitürük asitlerle kondansasyonu yapılmıştır. Kojik asit siklik bir keton olduğundan aldehitler kadar

ve tabiatile ufk moleküllü, dialkil —veya aralkil— ketonlar kadar kolaylıkla reaksiyona giremez. Bu sebepleki ki bu türevler, aldehitlerle kondansasyon türevlerini veren tekniklerle hazırlanamamış ve ilk anda piridin gibi kuvvetli bir kondansasyon ajanının dahi beklenen reaksiyona imkân sağlamadığı görülmüştür.

Kojik asidin bir γ -piron türevi olduğunu nazarı itibare alarak teknik değiştirilmiş ve Eiden'in siklik malonamidlerin γ -pironlarla kondansasyonu⁽⁵⁾ için kullandığı asetik anhidrit-asetik asit tekniği tatbik edilmiş ve 130° de çalışarak beklenen maddeler elde edilmiştir.

I. X = O [5-(2'-hidroksimetil-5'-hidroksi-4'-piraniliden) barbitürük asit]

II. X = S [5-(2'-hidroksimetil-5'-hidroksi-4'-piraniliden)-2-tiyobarbitürük asit]

DENEL KISIM

Metot A : 0.01 mol barbitürük asit (veya tiyobarbitürük asit), 1.42 g (0.01 mol) kojik asit, 20 ml asetik anhidrit ve 10 ml glasyal asetik asitle 130° de geri çeviren soğutucu altında iki saat (tiyobarbitürük asit takdirinde birbuçuk saat) ısıtılır. Isitmaya başladıkta bir müddet sonra karışımın rengi koyulur; reaksiyonun sonunda eter ilâvesile koyu bir rüsup çöker, rüsup eterle yıkanarak temizlenir.

Metot B.: metot A daki karışım su banyosunda geri geviren soğutucu altında yarım saat ısıtılır. Eterle çöktürülür ve rüsup eterle yıkanarak temizlenir.

Metot C: metot A daki karışım hiç ısıtılmadan bir gece bekletilir, yine aynı mahsul teşekkül eder (hareket maddeleri ayrı ayrı olarak aynı şartlar altında bekletildiğinde hiçbir değişim olmamıştır). Eter ilâvesile madde çöktürülür, eterle yıkanarak temizlenir.

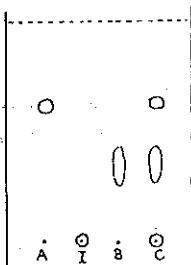
Her iki maddede molekülün ispatı bakımından aşağıdaki özellikler incelenmiş ve muayeneler yapılmıştır :

I. 5-(2'-hidroksimetil-5'-hidroksi-4'-piraniliden) barbitürik asit: $C_{10}H_8N_2O_6$ Verim: metot A da, % 35.7; metot B de, % 11.9; metot C de, % 9.9. 290° ye kadar erime göstermemiştir. Maddenin sudaki ve metanoldeki eriyiği, a) sodyum nitrit eriyiği ile hiçbir renk göstermez (barbitürik asitten farkı); b) % 5 lik ferri klorürle derhal renk vermez, bekleme ile hafif kırmızımsı kahverengi olur (kojik asit ferri klorürle derhal erguvani-kırmızı renk verir). Alkali hidroksidlerle uzun zaman kaynatılan eriyikte asetik asit bulunmamıştır. Maddenin metanoldeki % 0.0022 lik çözeltisinin pH sı 5.55, sudaki % 0.04 lük çözeltisinin pH sı 2.65 dir.

Muayeneler :

1. Kromatografi :

adsorban: silikajel HF₂₅₄₊₃₆₆ (Merck), solvent sistemi: asetik asit - metanol (100 : 10)

Sekil 1. I = madde, A = barbitürik asit, B = kojik asit, C = karışım;
Rf(I): 0, Rf(A): 0.62; Rf(B): 0.35

2. Spektral muayeneler :

Maddenin metanollu eriyiği ultraviole ve visibl spektral alanında VSU-1 Model Zeiss Spektrofotometre ile muayene edilmiştir: pH 5.55 de $\lambda_{\text{maks}}^{\text{CH}_3\text{OH}}$ 388 m μ , 268 m μ ; pH 11 de $\lambda_{\text{maks}}^{\text{CH}_3\text{OH}}$ 267 m μ .

Maddenin 268 m μ daki absorbansı 2.2. - 0.022 mg/100 ml alanında konsantrasyon ile oranlıdır.

3. Nötralizasyon ekivalanı tayini : (Potansiyometrik olarak yapılmıştır).

$C_{10}H_8N_2O_6$ için nötralizasyon ekivalanı - hesabedilen, 252.18; bulunan, 253.22.

4. Analiz : $C_{10}H_8N_2O_6$ için - hesabedilen, C, 47.62; H, 3.19; N, 11.10; bulunan, C, 47.12; H, 3.22; N, 11.52.

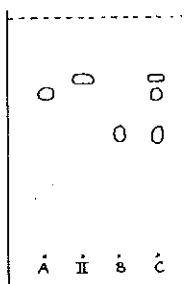
II. 5-(2'-hidroksimetil-5'-hidroksi-4'-piraniliden)-2-tiyobarbitürik asit: $C_{10}H_8N_2O_5S$ Verim: metot A da, % 22 metot B de, % 9.5;

metot C de, % 3.7. 290° ye kadar erime göstermemiştir. Maddenin sudaki veya metanoldeki eriyiği, a) sodyum nitrit eriyiği ile renk vermez (tiyobarbitürük asit ise mavimsi-mor renk verir); b) % 5 lik ferri klorür ile bekletmekle kırmızımsı-kahverengi renk verir (kojik asit ise aynı şartlarda derhal erguvani-kırmızı renk gösterir). Alkali hidroksidlerle kaynatıldıktan sonra mahsul asetik asit reaksiyonu göstermez. Maddenin metanoldeki % 0.016 lik çözeltisinin pH sı 5.8, sudaki % 0.03 lük çözeltisinin pH sı 3.15 dir.

Muayeneler :

1. Kromatografi :

adsorban: silikajel G (Merck), solvent sistemi: asetik asit - etanol (2 : 1)

Sekil 2. II = madde, A = tiyobarbitürük asit, B = kojik asit, C = karışım; Rf(II): 0.74, Rf(A): 0.69, Rf(B): 0.51

2. Spektral muayeneler :

Maddenin metanollu eriyiği ultraviole ve visibl spektral alanında VSU-1 Model Zeiss Spektrofotometre ile muayene edilmiştir: pH 5.8 de $\lambda_{\text{maks}}^{\text{CH}_3\text{OH}}$ 295 m μ ; pH 11 de $\lambda_{\text{max}}^{\text{CH}_3\text{OH}}$ 298 m μ .

Maddenin 295 m μ daki absorbansı 1.6 - 0.4 mg/100 ml alanında konsantrasyon ile orantılıdır.

3. Nötralizasyon ekivalanı tayini : (Potansiyometrik olarak yapılmıştır).

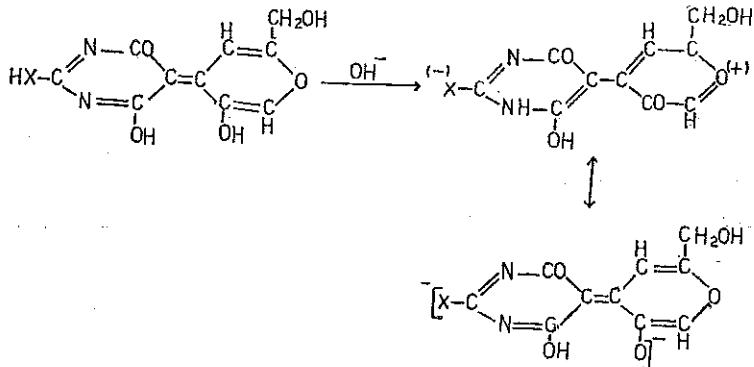
$\text{C}_{10}\text{H}_8\text{N}_2\text{O}_5\text{S}$ için nötralizasyon ekivalanı - hesabedilen, 268.25; bulunan, 268.81.

4. Analiz : $\text{C}_{10}\text{H}_8\text{N}_2\text{O}_5\text{S}$ için - hesabedilen, C, 44.77; H, 3.00; N, 10.44; S, 11.95; bulunan, C, 43.90; H, 3.24; N, 10.84; S, 11.93.

T A R T I Ş M A

Bu inceleme neticesinde, yukarıdaki çalışma şartları altında barbitürik veya tiyobarbitürik asidin 5 mevkiiindeki hidrojenlerinin siklik bir keton karbonili ile kondanse edilebileceği ortaya konmuştur. Maddeleri elde etmek için karışımlara üç ayrı usul tatlık edilmiş ve neticeler mukayese edilmiştir. 130° gibi nisbeten yüksek bir ısı tatlığı, verim üzerinde bariz bir şekilde müsbet bir tesir yapmaktadır. Filhakika su banyosunda kısa bir zaman ısıtarak veya bir gece bekleterek elde edilen maddelerin verimi arasında büyük bir fark olmamakla beraber 130° de kazanılan madde veriminde bariz bir yükseklik görülmektedir. Bu durum gösteriyor ki, barbitürik asit veya tiyobarbitürik asidin kójik asit gibi bir ketonla birleşmesi için asetik anhidrit gibi su çeken kuvvetli bir ajana ihtiyaç vardır ve piridin veya HCl bu kondansasyonu yapmağa yetmez. Vasattaki asetik asidin çok büyük bir rolü olmaz ve kondansasyon asetik asitsiz olarak dahi yürütülebilir.

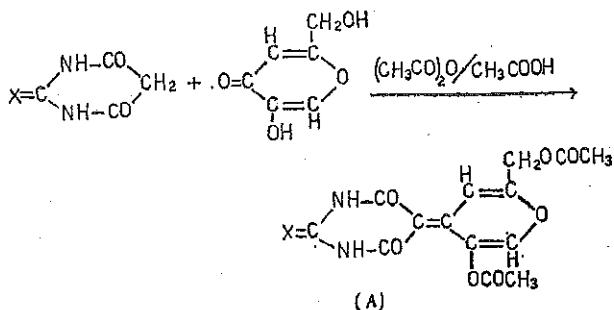
Madde teşekkülüne ilk belirtisi rengin koyulmasına olmaktadır. Burada da yeni husule gelen maddelerdeki geniş mesomeri imkanları renki koyulaştırmıştır. Bu durum bilhassa alkalen vasatta maddelerin daha koyu bir renk alması kinoid anyonik bünyenin teşekkülünde daha kolaylıkla anlaşıılır. Kójik asit kısmında bir kinoid bünye teşekkülü ftaleinlerdeki duruma benzer :

$X = O$ veya S

Çalışmalar esnasında asetik anhidrit - asetik asit karışımının barbitürik veya tiyobarbitürik asit üzerinde bu çalışma şartlarında

herhangi bir reaksiyon yapmayacağına emin olmakla beraber aynı durum kojik asit için emniyetle kabul edilemezdi. Bilhassa 130° gibi oldukça yüksek bir suhunette kojik asidin, asetik anhidritle a) enol ve b) alkol gruplarının asetillenebilmesi c) γ -piron halkasından kendi arasında bir kondansasyonun ihtimalerini gözönüne almak zaruri idi. Bu sebeple kojik asit, yalnız asetik anhidrit ve asetik asitle aynı çalışma şartlarında muamele edilmiş ve bir renk koyulması olmamıştır. Burada belki kojik asidin bir asetil türevi teşekkül edebilirdi. Ancak kondansasyon, asetik anhidritli vasatta yapıldığına göre maddelerin hidroksimetil-hidrokspiranaliden türevi olmayıp asetilhidroksimetil-asetilpiranaliden türevi (A) (veya tek hidroksil grubundan asetillenmiş) olması varid olabilirdi.

$\text{X} = \text{O}$ veya S

Bu ihtimal karşısında aşağıdaki hususlar aydınlatılmıştır :

a) Her üç metot (130° de, su banyosunda ve adı suhunette) ile elde edilen maddelerin aynı olması karşısında asetil türevinin teşekkül ihtimali ortadan kalkmıştır. Çünkü asetil türevinin adı suhunette teşekkürküllü mümkün değildir.

b) Teşekkül eden maddelerde asetil grubu aranması etanolü alkali ile yapılmış ve asetik asit bulunmamıştır.

Böylece teşekkürküll eden maddelerin diasetyl türevi olmadığı meydana çıkarılmıştır. Maddelerin reaksiyona girmemiş hareket maddeleri ihtiva etmediği gerek ilkel maddelerin renk reaksiyonlarile gerekse kromatografik muayenelerle (karışımalar ve mukayeseler) test edilmiştir.

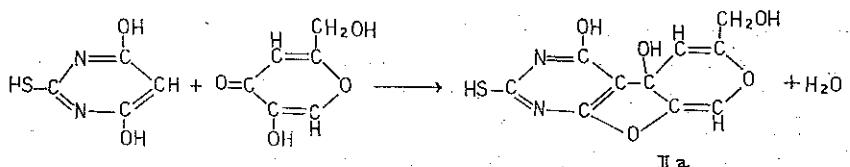
Madde I, molekülündeki enol ve alkol OHları sayesinde birçok organik eriticilerde kolayca erimektedir. Bu maddenin asitliği kojik asidinkinden kuvvetli fakat barbitürik asidinkinden zayıftır. Bu mo-

lekülün bir monoprotik asit olarak hareket etmesi de bu sebepledir; böylece bir monoprotik asit gibi titre edilmesi kabil olmuş ve hesaplanan nötralizasyon ekivalanı beklenen madde formülüne uyan rakanı vermiştir. Bu maddedeki çift bağlar oldukça dayanıklıdır ve kolayca doyurulamaz. Ultraviolede karakteristik bantlar gösterir, bu maksimumlar hareket maddelerinkinden farklıdır ve daha uzun dalgalar boyları alanındadır.

Maddenin elemanter analizinde azot ihtiya etmesi ve N yüzdesinin barbitürk asidinkinin aşağı yukarı yarısı olması, ayrıca (I) formülüne uyması gözönüne alınacak olursa, barbitürk asidin kojik asitle metilen grubu hidrojenleri ve keton karbonili arasında vuku bulan bir kondansasyon neticesinde ve tahmin edildiği gibi birleştiği aşıkâr bir şekilde ortaya çıkar.

Barbitürk asit gibi tiyobarbitürk asit de kojik asitle kondansasyona girer. 1960 da Eiden⁽⁵⁾'in γ -piron türevleri ve flavonların tiyobarbitürk asitle 130° de iki saat ısıtarak kondansasyon yapmasına karşılık, bu travayda aynı zamanda kojik asit ve tiyobarbitürk asit kondansasyon mahsülü, hareket maddelerini yarı saat su banyosunda tutmak veya adı suhunette bekletmek suretiyle de elde edilmiştir. Esasen barbitürk asit, kojik asitle soğukta birleştiğine göre tiyobarbitürk asitte de bu birleşmenin yürümesi tabiidir.

Ancak tiyobarbitürk asidin barbitürk aside nazaran daha kuvvetli asit karakterde olması, asetik asitli vasatta kondansasyonun yapılması madde II nin teşekküründe başka bir ihtimali de akla getirebilir. Bu ihtimal tiyobarbitürk asidin enol strüktüründe, kojik asit enol OH 1 ile furanoid bünye yaparak üç halkalı bir türev vermesidir.

Böyle bir ihtimal hernekadar, çalışma şartları içinde varid ise de IIa bünyesindeki maddenin alkalihidroksidlerle daha koyu bir renk vermesi (kinoid anyon) yapısile izah edilemez. Bundan maada maddenin ferri klorürle renk vermesi ve C, N, S yüzdeleri böyle bir ihtimali ortadan kaldırır.

Madde I de olduğu gibi burada da en yüksek verim sıcakta çalışıldığı zaman elde edilmiş ve ısı düşürüldükçe verim de düşmüştür. Ancak madde I ile mukayese edilecek olursa madde II nin birçok eriticilerde madde I e nazaran daha kolay erimesi temizleme esnasında verimi düşürmektedir. Bununla beraber 130° de çalışma ile madde birbüyük saat içinde elde edilmistir.

Madde II, bünyesindeki çifte bağlar ve kinoid sistem teşekkül edebilmesi sayesinde renklidir; tiyobarbitürik asit ve piraniliden halkası arasındaki çifte bağlar sağlamadır. Madde renkli olduğundan endikatörler muvacehesinde titrasyon yapılamaz; bu sebeple nötralizasyon ekivalanı potansiyometrik olarak tayin edilebilmiş ve beklenen rakam bulunmuştur.

Madde II nin UV de kendine mahsus absorpsiyon bantı vardır ki bu dalga boyundaki maksimum hareket maddelerinkinden farklı ve burada daha uzun dalga boylarındadır.

Netice itibarile barbitürik ve tiyobarbitürik asidin bu şartlar altındaki kondansasyonunu reaksiyonun ilk fazında bir katım ve sonra bir su çıkışı şeklinde kabul etmek imkânsızdır. Çünkü adı suhunette dahi kolaylıkla maddenin elde edilişi reaksiyonun bir kademeli olduğunu teyid etmektedir.

Ö Z E T

5-(2'-hidroksimetil-5'-hidroksi-4'-piraniliden) barbitürik asit ve 5-(2'-hidroksimetil-5'-hidroksi-4'-piraniliden)-2-tiyobarbitürik asit, barbitürik (veya tiyobarbitürik) asidin asetik asit ve asetik anhidritli vasatta ve sıcakta kojik asitle muamelesi neticesinde hazırlanmıştır. Elde edilen maddeler teşekkül şartları ve verim bakımından incelenmiş, ince tabaka kromatografisi yardım ile təshis edilmişdir. Ayrıca, maddelerin UV spektrumları incelenmiş ve karakteristik absorpsiyon bantları tesbit ve nötralizasyon ekivalanı tayin edilmiş; elemanter analiz neticeleri ile moleküllü yapıları ispat edilmiştir.

S U M M A R Y

5-(2'-hydroxymethyl-5'-hydroxy-4'-pyranilidene) barbituric acid and the corresponding thio derivative were prepared by heating barbituric (or thiobarbituric) acid and kojic acid in the presence of acetic acid and acetic anhydride. The reaction conditions and the

yields of these compounds were studied; these compounds were identified by thin-layer chromatography. Furthermore, the UV spectrums were run on these compounds and the characteristic absorption bands were detected and the neutralisation equivalents are determined. The structure of the molecules were proved by the elemental analyses.

LITERATÜR

1. Gabriel, S., *Ber.*, **33**, 3366 (1900); Gabriel, S. ve Colman, H., *ibid.*, **37**, 3657 (1904).
2. Arndt, F., *Fem Fak. Mec.* **9A**, 19 (1944); *ibid.*, **1**, No. 4, 1 (1936).
3. Elderfield, R. C., *Heterocyclic Compounds*, Vol. 6, 281, Wiley, New York (1957).
4. Chi, Y. F., Wei, C. ve Pan, N. S., *J. Am. Chem. Soc.*, **60**, 1719 (1938).
5. Eiden, F., *Arch. der Pharm.*, **293/65**, 404 (1960); *ibid.*, **295**, 127-36 (1962).

(Redaksiyona verildiği tarih : 9 Aralık 1967)